

Mening er Bemyndigelsens, Lempelsens Formaal at lette Skattebyrden ved Merindkomstskatten, men at Formaalet dermed er at lempe i saadanne Tilfælde, hvor de almindelige Regler medfører Resultater, som ligger udenfor Merindkomstskattens Formaal og Forudsætninger; saa er der opregnet nogle Tilfælde, og man slutter med „o. l.“ for at vise, at disse Tilfælde paa ingen Maade er udtømmende, men at man baade har hørt om og yderligere kunde tænke sig adskillige andre Tilfælde, som kunde sidestilles dermed.

Jeg er i Formiddag blevet underholdt angaaende et særligt Tilfælde vedrørende et Aktieselskabs Udvidelse af sin Kapital i et af Sammenligningsaarene — et Spørgsmaal, som allerede tidligere har været under Drøftelse mellem den højtærede Finansminister og en Landstingsmand, og jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet, men det er et Spørgsmaal, som har stor pekuniær Interesse —, og hvor den Part, det drejer sig om, bestemt mener, at Betingelserne for en Lempelse har foreligget, men ikke er blevet benyttet. Der er i Betænkningen nævnt saadanne Tilfælde, som naar købmandsmæssig regulære Forretninger vilde komme i Vanskeligheder, fordi det følgende Aars Indtægter ikke strækker til for at dække den Merindkomstskat, som det foregaaende Aar medfører, eller hvor Sammenligningsaarene har ringe eller intet Udbytte, Tilfælde, hvor Prokurister og andre i Forretninger ansatte overtager Forretninger og derved faar en betydelig Merindtægt, medens Forretningen, som det dog gælder om at konsolidere, ikke derved i og for sig faar større Udbytte, Tilfælde, hvor smaa Familieaktieselskaber overtager bestaaende Forretninger, Tilfælde, hvor Danske er hjemvendt fra Udlandet og derfor i Sammenligningsaarene ikke er ansatte til Indkomstskat i Danmark, hvorved deres Merindkomstskat vil blive glubende, selv hvor der er Tale om forholdsvis smaa Indtægter. Det er altsaa Meningen med denne Opregning, at den skal danne en Rette-snor, som angiver, hvad Folketingsudvalget og dermed forhaabentlig ogsaa Folketinget anser det for rettest, at Administrationen tager Hensyn til, naar Ansøgninger indkommer.

Angaaende Udbyttet af Merindkomstskattelovforslaget, hvis det vedtages, som det her foreligger, er det ikke muligt at udtale noget om, i hvilket Forhold det vil komme til at staa til den betydelige Merindkomstskat fra forrige Skatteaar.

Men efter hvad de af os, der har nogen Forbindelse med Forretningsverdenen, kan se ud af de Regnskaber, som dels allerede er forelagte og dels er saa langt fremme i Forberedelsen, at man nogenlunde kan dømme derom, saa synes jeg, at det ser ud til, at der endnu i 1917 har været en betragtelig, ja endogsaa en gunstig Forøgelse af Omsætningernes Udbytte, selv om adskilligt deraf naturligvis vil være Omlægning fra danske Borgeres til andre danske Borgeres Indtægter, hvilket jo ikke er nogen Forøgelse af Nationalformuen eller end ikke nogen særlig Fordel for Nationalvelstanden. Men ogsaa bortset fra dette ser det ud til, at der alligevel har været ikke ubetydeligt Forretningsudbytte paa mange forskellige og navnlig paa de større Forretningers Omraader. Jeg for mit Vedkommende har i de sidste Dage, efter dette Lovforslags Fremsættelse, faaet ikke saa ringe Haab om, at Merindkomstskatten vil give et klækkeligt Udbytte, selv om der vel ikke er nogen Sandsynlighed for, at det vil komme op paa de Højder, som det forrige Aars Skatteudbytte var paa. Og jeg tror ikke, at der er nogen her i Tinget, der i øvrigt har med det politiske Arbejde fra den finansielle Side at gøre, som ikke med Tilfredshed vil se et saadant Udbytte vise sig at være større, end maaske den højtærede Finansminister tænkte sig, den Gang han fremsatte Lovforslaget. For der er Brug for overmaade betydelige Pengemidler. For hver Dag, der gaar, og hver Lov, der forelægges her i Tinget, kræves der flere og nye og store og uforudsete Udgifter. Og hvis den højtærede Finansminister bryder sin Hjerne med, hvorfra han skal skaffe de nødvendige Indtægter, som skal svare til Udgifterne, tror jeg, man tør sige, at de Medlemmer her i Tinget, som har med disse Sager at gøre, kommer ham i Møde paa Halvvejen med Hensyn til Bekymringer i saa Henseende. Og hvis det, som jeg haaber, viser sig, at Forretningernes Regnskabsaflæggelser ogsaa fremdeles har en Karakter, som er gunstigere, end man maaske havde Grund til at haabe, saa er det kun et lille Bidrag til den Strøm af Guld, som vi gerne skulde have ind i Statskassen.

Foss: I Tilslutning til mine Udtalelser i Betænkningen vil jeg gøre nogle Bemærkninger om de Ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg har, som det vil ses af Betænkningen, begrænset mig til Ændringsforslag, der skulde fjerne nogle af de største Ubilligheder ved Lovens Anvendelse, Forhold,